

3. Я В А .

ПАЛАЖКА (лукаво): А що то за соловейко Олесю?

ОЛЕСЯ: Аво оповідав, бабусю, що дуже голодний...

ПАЛАЖКА: Хто, соловейко?...

ОЛЕСЯ: Та ні, цей стрілець...

ПАЛАЖКА: Ба чого ж він так полетів?

ОЛЕСЯ: Соловейко?

ПАЛАЖКА: Ні, той во, ну... стрілець?

ОЛЕСЯ: Вас певно налякався...

ПАЛАЖКА (поправляє волосся під хусткою): А я хіба що, опудало? Та годі! Як утік, то дурний. Була б на вечірню покликала...

ОЛЕСЯ: Нічого, бабусю! Можна буде йому завтра дещо на дорогу приладити. Він має відпустку, тільки до завтра, до вечора...

ПАЛАЖКА: Та ну... ну...

ОЛЕСЯ (діловито): Тільки припильнувати треба буде...

ПАЛАЖКА: То й припильнуй... Ходи ж уже вечеряти... (Виходять).

4. Я В А .

ГИЦЬКО (обережно висувається зза вишень). Ов, фе... Шкода! Не треба було християнинові тікати... Був би попоїв... а так... Але зате на завтра вже буде "прові-янт". Цікаво що? Ех коби... (запримічує когось): О... о... Якась знову краля суне... Треба щось про "прові-янт" згадати... Ану ж... Пст... (Вмовкає).

5. Я В А .

ГАНДЗЯ (входить, з маніжною посмішкою на устах).

ГРИЦЬКО: Гм... гм...!

ГАНДЗЯ: Добри-вечір, пане вояк!

ГРИЦЬКО: О, дай вам Боже здоровлячка!

ГАНДЗЯ (примильно не дивлячись на нього): Що ж ви лоробляєте, пане вояк, отак на самоті...?

ГРИЦЬКО (до себе посвиснув): Ф..ю..ю..у..в..! Гостро бере! (Голосно): Отак собі, як бачите, стою та й сумую.

ГАНДЗЯ: Та чого ж так? Хіба немає кому вас розвеселити?

ГРИЦЬКО: О...о...о... Ви вгадали!

ГАНДЗЯ: А може й є? (Спускає очі вділ).

ГРИЦЬКО (ніби не догадується): Де? Хто? Кажіть?